

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/635/2015
Identifikačné číslo spisu:	5112234090
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5112234090.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 C 279/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2014 sp. zn. 6 Co 456/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 22. mája 2014 č. k. 7 C 279/2012-124 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 € podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej aj „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“) v spojení s § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline uznesením z 30. júna 2014 sp. zn. 6 Co 456/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Uviedol, že odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa je v súlade s požiadavkami kladenými na spravodlivé súdne konanie a zodpovedá ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Za nesprávnu považoval odvolací súd úvahu žalobkyne, že absencia osobitne stanovenej poplatkovej povinnosti za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v prílohe Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch znamená, že takéto odvolanie nie je spoplatňované. Odvolací súd uviedol, že uvedené by ignorovalo viaceré ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch, predovšetkým ustanovenie § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého sa poplatok podľa rovnakej sadzby (ako sadzba poplatku

uvedená v Sadzobníku, vyberaná pri návrhu na začatie konania) vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Rovnako je podľa odvolacieho súdu nesprávne aj stanovisko žalobkyne k aplikácii intertemporálneho ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Podľa žalobkyne jej súdy vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom. Žiadala preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či jej dovolanie je procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred najvyšším súdom na základe skoršieho dovolania tej istej žalobkyne - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 323/2014, 7 Cdo 396/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 399/2014, 7 Cdo 466/2014, 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 8 Cdo 265/2014). Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.